رویش روان شناسی، سال۱۳، شماره۱۱، شماره پیاپی ۱۰۴، بهمن ۱۴۰۳
Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal(RRJ),13(11), 2025

نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در رابطه بین توانمندی‌های منش و شادکامی در زنان

The mediating role of acceptance of gender roles in the relationship between character strengths and happiness in women

سمانه جهانبخش
دانشجوی دکترای روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران.
دکتر آدیس کراسکیان موجمباری (نویسنده مسئول)
استادیار گروه روانشناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.
دکتر فرهاد جمهری
استادیار گروه روانشناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در رابطه بین توانمندی‌های منش و شادکامی در زنان انجام شد. این پژوهش توصیفی- همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این مطالعه دانشجویان دختر شهر تهران در سال ۱۴۰۱ بودند؛ ۳۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس از ۵ دانشگاه در این مطالعه مشارکت داشتند. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه نگرش به نقش جنسیتی (ATGRQ؛ کیانی و همکاران، ۱۳۸۷)، پرسشنامه ارزش‌های فعال در عمل (VIA-IS؛ پترسون و سلیگمن، ۲۰۰۴) و پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHQ؛ ارگایل، ۱۹۸۹) انجام شد. نتایج نشان داد که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار است؛ همچنین نتایج نشان داد که توانمندی‌های منش و پذیرش نقش‌های جنسیتی بر شادکامی به‌طور معنادار اثر مستقیم داشت (P<۰/۰۵)؛ همچنین توانمندی‌های منش به‌طور مثبت بر پذیرش نقش‌های جنسیتی اثر مستقیم داشت (P<۰/۰۵). نتیجه دیگر از آزمون بوت استرپ نشان داد که پذیرش نقش‌های جنسیتی بین توانمندی‌های منش و شادکامی به‌طور معنادار نقش میانجی داشت (P<۰/۰۵). نتایج این مطالعه دلالت بر این دارد که توانمندی‌های منش به صورت مستقیم و با میانجی‌گری پذیرش نقش‌های جنسیتی بر شادکامی زنان اثر دارد.

واژه‌های کلیدی: *توانمندی‌های منش، نقش‌های جنسیتی، شادکامی، زنان.*

Samaneh Jahanbakhsh
Ph.D Student of Psychology, Department of Psychology, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran.
Dr. Adis Kraskian Mujembari *
Assistant Professor, Department Of Psychology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran.
adis.kraskian@kiau.ac.ir
Dr. Farhad Jomehri
Assistant Professor, Faculty of Psychology and Education, Allameh Tabatabaei University, Tehran, Iran.

Abstract

This research was conducted with the aim of determining the mediating role of accepting gender roles in the relationship between character strengths and happiness in women. This descriptive-correlation research was of structural equation modeling type. The statistical population of this study were female students in Tehran in 2021; 300 people participated in this study by available sampling method from 5 universities. Data collection using the Attitude Toward Gender Role Questionnaire (ATGRQ; Kiani et al., 2008), The Values in Action Inventory of Strengths (VIA-IS; Peterson and Seligman, 2004) and Oxford Happiness Questionnaire (OHQ; Argyle, 1989) was done. The results showed that the proposed model has a good fit; Also, the results showed that character strengths and acceptance of gender roles had a significant direct effect on happiness (P<0.05); Also, character strengths had a positive effect on the acceptance of gender roles (P<0.05). Another result of the bootstrap test showed that acceptance of gender roles had a significant mediating role between character strengths and happiness (P<0.05). The results of this study indicate that character strengths have a direct effect on women's happiness through the mediation of accepting gender roles.

Keywords: *Character Strengths, Gender Roles, Happiness, Women.*

نوع مقاله : پژوهشی | **دریافت : مهر ۱۴۰۳** | **پذیرش: مهر ۱۴۰۳** | **ویرایش نهایی: بهمن ۱۴۰۳**

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

مقدمه

شادی در زنان می‌تواند طیف وسیعی از پیامدها را به همراه داشته باشد که بر جنبه‌های مختلف زندگی آن‌ها تأثیر می‌گذارد؛ زنان شاد، سلامت جسمانی بالاتری دارند؛ مطالعات نشان داده‌اند که شادی و احساسات مثبت می‌توانند سیستم ایمنی بدن را تقویت کنند، سطح استرس و فشار خون را کاهش دهند و در نتیجه موجب افزایش بهزیستی شوند (الله‌وردی‌پور و همکاران، ۲۰۲۱). همچنین زنانی که سطوح بالاتری از شادی را گزارش می‌کنند، کمتر دچار مشکلات سلامت روانی مانند افسردگی و اضطراب می‌شوند. احساسات مثبت همچنین می‌توانند انعطاف پذیری را در مواجهه با چالش‌ها افزایش دهند (کرچ[1] و همکاران، ۲۰۲۱). زنان شاد اغلب روابط قوی‌تر و رضایت بخشی با دوستان، خانواده و شریک عاطفی خود دارند. شادی می‌تواند همدلی و ارتباطات را تقویت کند و منجر به تعاملات اجتماعی رضایت بخش‌تر شود (ما و پیوا[2]، ۲۰۲۲). زنانی که از زندگی خود خوشحال و راضی هستند، بیشتر در شغل خود موفق هستند؛ چرا که احساسات مثبت می‌توانند خلاقیت، بهره‌وری و انگیزه را افزایش دهند و در نهایت به موفقیت حرفه‌ای کمک کنند (اسلوان[3] و همکاران، ۲۰۱۲).

شادکامی[4] یک حالت هیجانی پیچیده و ذهنی است که با احساس خشنودی و رضایت و بهزیستی مشخص می‌شود. این یک مفهوم چند بعدی است که هم احساسات مثبت و هم احساس رضایت کلی در زندگی را در بر می‌گیرد (وینهون[5]، ۲۰۲۴). شادی یک تجربه کاملا فردی و ذهنی است که از فردی به فرد دیگر متفاوت است. آنچه برای یک فرد به ارمغان می‌آورد ممکن است لزوماً تأثیر یکسانی بر دیگری نداشته باشد (آگراوال[6] و همکاران، ۲۰۲۳). شادی شامل تجربه احساسات مثبت مانند شادی، لذت، قدردانی و عشق است. این احساسات به یک احساس کلی از بهزیستی و رضایت از زندگی کمک می‌کند؛ در زمینه روانشناسی مثبت، شادی اغلب به عنوان حالتی از شکوفایی و عملکرد مطلوب مورد مطالعه قرار می‌گیرد و فراتر از فقدان عواطف منفی است (اسمیت[7] و همکاران، ۲۰۲۳). عوامل مختلفی از جمله استعدادهای ژنتیکی، شرایط زندگی، روابط اجتماعی، سلامت، ارزش‌های شخصی و طرز فکر می‌توانند بر شادکامی تاثیر بگذارند (الشوریده[8] و همکاران، ۲۰۲۳).

توانمندی‌های منش[9] نقش مهمی و تأثیرگذاری بر شادکامی و بهزیستی فرد دارد (هوبر[10] و همکاران، ۲۰۲۱؛ کاریس باجیک[11] و همکاران، ۲۰۲۱؛ اسمیت و همکاران، ۲۰۲۱). روانشناسی مثبت، رشته‌ای که بر مطالعه نقاط قوت و فضایل انسان تمرکز دارد، بر اهمیت نقاط توانمندی‌های منش در ارتقای شادی تأکید دارد (هوبر و همکاران، ۲۰۲۱). توانمندی‌های منش می‌تواند به افراد کمک کند تا به طور موثر با چالش‌ها و شکست‌ها کنار بیایند. این افراد برای نجات از سختی‌ها و حفظ چشم انداز مثبت مجهزتر هستند و به شادکامی بیشتر کمک می‌کنند (کاریس باجیک و همکاران، ۲۰۲۱). در پژوهشی بوچر[12] و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند که توانمندی‌های منش می‌تواند روابط معنادار و حمایتی را با دیگران تقویت کند، چرا که ارتباطات اجتماعی قوی و تعاملات مثبت با دوستان، خانواده و همکاران از عوامل کلیدی شادی هستند. در پژوهش دیگری پترسون[13] و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند که توانمندی‌های منش می‌توانند عزت نفس و تصویر مثبت از خود را ارتقا دهند، افرادی که با خود راحت هستند و به توانایی‌های خود ایمان دارند، بیشتر در مسیر تجربه شادی و رضایت از زندگی هستند.

پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای[14] بسته به ترجیحات فردی، هنجارهای اجتماعی و شرایط شخصی می‌تواند تأثیرات مثبت و منفی بر شادی داشته باشد. پذیرفتن نقش‌های جنسیتی سنتی می‌تواند به افراد احساس تعلق و هویت در جوامع و روابطشان بدهد (ال-تائی[15]،

1 Crego
2 Ma & Piao
3 Sloan
4 happiness
5 Veenhoven
6 Agrawal
7 Smith
8 Alshurideh
9 character strengths
10 Huber
11 Karris Bachik
12 Buschor
13 Peterson
14 gender stereotypes roles
15 Al-Taie

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

۲۰۲۳؛ براکاس و همکاران، ۲۰۲۲؛ گایا[1]، ۲۰۱۳). برای برخی افراد، پایبندی به این نقش‌ها ممکن است احساس راحتی و آشنایی را به همراه داشته باشد و به شادی کلی آن‌ها کمک کند؛ نقش‌های سنتی جنسیتی اغلب با انتظارات روشن در رابطه با مسئولیت‌ها و رفتارها همراه است. برای برخی از افراد، این وضوح می‌تواند ابهام و عدم اطمینان را در نقش آن‌ها کاهش دهد و منجر به احساس هدف و تحقق شود (ال-تائی، ۲۰۲۳). پایبندی به نقش‌های جنسیتی سنتی ممکن است افراد را با هنجارها و انتظارات اجتماعی همسو کند و به طور بالقوه حمایت اجتماعی و پذیرش خانواده، دوستان و جامعه را افزایش دهد. احساس پذیرفته شدن و درک شدن می‌تواند تأثیر مثبتی بر بهزیستی و شادی داشته باشد (براکاس[2] و همکاران، ۲۰۲۲). همچنین در مقابل پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای می‌توانند اثرات منفی بر شادکامی و احساس بهزیستی داشته باشند، پذیرش نقش‌های جنسیتی سفت و سخت می‌تواند فرصت‌های افراد را برای رشد شخصی و حرفه‌ای محدود کند. این محدودیت می‌تواند منجر به احساس عدم تحقق، پشیمانی و عدم استقلال شود که ممکن است شادی را کاهش دهد؛ همچنین فشار برای انطباق با نقش‌های جنسیتی سنتی می‌تواند برای افرادی که با این نقش‌ها همخوانی ندارند استرس و اضطراب ایجاد کند. تلاش برای برآورده کردن انتظارات اجتماعی که با خود واقعی فرد همخوانی ندارد، می تواند منجر به احساس ناراحتی و نارضایتی شود (لی و سانگ[3]، ۲۰۲۲). علاوه بر این نقش‌های سنتی جنسیتی اغلب با کلیشه‌های جنسیتی و نابرابری همراه است که می‌تواند منجر به نابرابری در قدرت، فرصت‌ها و حقوق بین جنسیت‌ها شود. زندگی در چنین سیستمی می‌تواند منجر به احساس بی‌عدالتی و سرخوردگی شود و بر احساس شادکامی تأثیر بگذارد (عبدالمالی[4] و همکاران، ۲۰۱۴). در نتیجه، تأثیر پذیرش نقش های جنسیتی بر شادی پیچیده و چندوجهی است. در حالی که برخی از افراد ممکن است شادی و رضایت را در نقش‌های جنسیتی سنتی پیدا کنند، برخی دیگر ممکن است محدودیت‌ها و فشارهایی را تجربه کنند که شادکامی آن‌ها را کاهش می‌دهد؛ بر این اساس پرداختن به این موضوع در فرهنگ‌های مختلف می‌توان نتایج متفاوت و قابل تاملی برای متخصصان بالینی به دنبال داشته باشد.

نقش توانمندی‌های منش در تأثیرگذاری بر پذیرش نقش‌های جنسیتی جنبه جالب و ظریفی است که باید مورد توجه قرار گیرد. توانمندی‌های منش می‌تواند افراد را به زیر سوال بردن و به چالش کشیدن نقش‌های جنسیتی سنتی سوق دهد. افراد دارای ذهن باز ممکن است تمایل بیشتری به در نظر گرفتن دیدگاه‌های جایگزین و رد کلیشه‌های جنسیتی سفت و سخت داشته باشند (هو[5] و همکاران، ۲۰۲۲). همچنین توانمندی‌های منش می‌تواند افراد را برای پذیرش خود واقعی و مقاومت در برابر فشار جامعه برای انطباق با هنجارهای جنسیتی سنتی توانمند کند. کسانی که برای اصالت ارزش قائل هستند، احتمالاً نقش‌هایی را که با ارزش‌ها و باورهای شخصی آن‌ها همخوانی ندارد، رد می‌کنند (هولمان[6]، ۲۰۲۳؛ هنتز[7] و همکاران، ۲۰۱۹؛ توبا و موساپ[8]، ۲۰۲۰). در مقابل این استدلال وجود دارد که پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای می‌تواند با هوش اجتماعی در ارتباط باشد؛ توانمندی‌های منش مرتبط با هوش اجتماعی، مانند مهارت های ارتباطی و حل تعارض، می‌تواند گفتگوی سازنده و درک در مورد نقش‌های جنسیتی مکمل را تسهیل کند. افراد با هوش اجتماعی قوی برای شرکت در گفتگوهای معنادار در مورد تنوع جنسیتی و ترویج پذیرش و شمول بهتر مجهز هستند و کمتر درگیر تلاش برای مبارزه با نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای هستند (هولمان، ۲۰۲۳). همچنین توانمندی‌های منش مانند همدلی و شفقت می‌تواند درک و پذیرش افرادی را که با نقش‌های جنسیتی سنتی مطابقت ندارند تقویت کند. افراد همدل بیشتر از تجربیات و چالش‌های متفاوتی که افراد با هویت‌های جنسیتی متفاوت با آن‌ها مواجه هستند، قدردانی می‌کنند، که منجر به پذیرش و حمایت بیشتر از تنوع جنسیتی می‌شود (فراگوت[9] و همکاران، ۲۰۱۴).

پذیرش نقش جنسیتی می‌تواند رابطه بین توانمندی‌های منش و شادی را با تأثیرگذاری بر نحوه هدایت افراد در انتظارات و هنجارهای اجتماعی مرتبط با جنسیت واسطه‌گری کند. پذیرش نقش‌های جنسیتی غیرسنتی ممکن است منجر به ابراز وجود و چالش‌های ارتباطی بیشتر شود و در نهایت به سطوح بالاتر شادی آسیب می‌زنند (ال-تائی، ۲۰۲۳). اما در مقابل پذیرش نقش‌های جنسیتی سفت و سخت و پذیرش می‌تواند تعارض درونی و استرس مربوط به مبارزات هویتی و فشارهای اجتماعی را کاهش دهد. این کاهش پریشانی روانی می تواند به بهبود بهزیستی و شادی منجر شود (هنتز و همکاران، ۲۰۱۹). به طور خلاصه، پذیرش نقش‌های جنسیتی می‌تواند به‌عنوان

1 Gaia
2 Brakus
3 Li, Liu & Song
4 Abolmaali
5 Huo
6 Holman
7 Heintz
8 Taube & Mussap
9 Ferragut

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

واسطه‌ای بین توانمندی‌های منش و شادکامی افراد از طریق تأثیرگذاری بر نحوه هدایت افراد در انتظارات اجتماعی، بیان خود واقعی‌شان و یافتن رضایت در هویت‌شان عمل کند. این تعامل بر اهمیت ارتقای خودپذیری، شمولیت و اصالت در تقویت شادی برای افراد در هویت‌های متفاوت تأکید می‌کند. اما باید توجه داشت که ارتباط توانمندی‌های منش و پذیرش نقش‌های کلیشه‌ای سنتی با شادکامی یک موضوع کاملا فرهنگی و وابسته به بافت اجتماعی است، بر این اساس پرداختن به این موضوع در بافت فرهنگی ایران که همواره در چالش بین سنت و مدرنیته قرار دارد، می‌تواند نتایج قابل تاملی در تنظیم و ارائه برنامه‌های آموزشی جهت توانمندسازی زنان ایرانی جهت ارتقاء شادکامی ارائه دهد؛ بر این اساس این مطالعه با هدف تعیین نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در رابطه بین توانمندی‌های منش و شادکامی در زنان انجام شد.

روش

این پژوهش توصیفی- همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری دانشجویان دختر شهر تهران در سال ۱۴۰۱ بودند. حجم نمونه در این مطالعه بر اساس فرمول کلاین[1] (۲۰۲۳) ۳۰۰ نفر در نظر گرفته شد. از بین دانشگاه‌های شهر تهران، پنج دانشگاه انتخاب شدند و به روش نمونه‌گیری دردسترس، نمونه مورد نظر از آن‌ها جمع آوری شد. رضایت و علاقه جهت شرکت در پژوهش، عدم مصرف داروهای روانپزشکی و سابقه بستری در بیمارستان اعصاب و روان و همچنین عدم سابقه ترک تحصیل در طول دوران تحصیلی از معیارهای ورود به پژوهش بود؛ عدم تکمیل پرسشنامه‌ها به عنوان معیار خروج لحاظ شد. پس از انتخاب دانشگاه‌ها، پژوهشگر در یک دروه ۳ ماهه به آن‌ها مراجعه کرد و تا تکمیل نمونه مورد نظر فرایند نمونه‌گیری انجام شد. ملاحظات اخلاقی در این پژوهش کاملا رعایت شد به گونه‌ای که به شرکت کنندگان در زمینه محرمانه ماندن و استفاده صرفا پژوهشی اطلاعات، اطمینان خاطر داده شد و آن ها با رضایت کامل و در شرایطی بدون تنیدگی و مساعد پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند. تحلیل داده‌ها با استفاده از مدل‌یابی معادلات ساختاری در نرم افزارهای SPSS نسخه ۲۴ و Amos نسخه ۲۲ انجام شد.

ابزار سنجش

پرسشنامه نگرش به نقش جنسیتی (ATGRQ)[2]: این پرسشنامه توسط کیانی و همکاران (۱۱۳۹۰) برای ارزیابی نگرش افراد به نقش جنسیتی تهیه شده است. این پرسشنامه از ۴۵ عبارت تشکیل شده است که از یک طیف پاسخ ۵ گزینه ای از " کاملا موافقم " تا " کاملا مخالفم " درجه بندی شده است. این پرسشنامه دارای یک نمره کلی نگرش به نقش جنسیتی و دو نمره فرعی پذیرش ویژگی‌های کلیشه‌ای جنسیتی (سنتی) و برابر خواهی جنسیتی است. نمره پذیرش کلیشه‌ای جنسیتی، نمره عبارت‌های یک تا نه را شامل می‌شود که به صورت معکوس امتیازدهی می‌شود. نمره برابری خواهی جنسیتی، نمره گویه‌های هشت و ده تا چهل و پنج را شامل می‌شود. نمرات بالا در زیر مقیاس پذیرش ویژگی‌های کلیشه ای جنسیتی به معنی پذیرش بیشتر این ویژگی‌ها برای دو جنس مخالف است. نمره بالا در زیر مقیاس برابری خواهی جنسیتی به معنی برابری خواهی بیشتر است. همسانی درونی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد که این ضریب برای پذیرش ویژگی‌های کلیشه ای جنسیتی ۰/۷۴، برابرخواهی جنسیتی ۰/۸۸ و نگرش کلی به نقش جنسیتی ۰/۸۱ به دست آمد و پایایی بازآزمایی آن به فاصله دو هفته به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۴ و ۰/۷۷ به دست آمد؛ همچنین روایی به روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی شد که در مجموع دو عامل شناسایی شدند که ۰/۵۹ واریانس را تبیین کردند (کیانی و همکاران، ۱۳۹۰). در پژوهش حاضر همسانی درونی ۰/۷۹ آلفای کرونباخ محاسبه شد.

پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHQ)[3]: این آزمون در سال ۱۹۸۹ توسط ارگایل[4] و بر اساس پرسشنامه افسردگی بک (۱۹۷۶) به منظور سنجش میزان شادکامی فردی ساخته شده است. این آزمون دارای ۲۹ عبارت چهار گزینه‌ای است. نمره‌گذاری گزینه‌های از گزینه الف نمره صفر تا گزینه د نمره ۳ است. بدین ترتیب بالاترین نمره‌ای که آزمودنی می‌تواند در این مقیاس کسب کند، ۸۷ است که بیانگر بالاترین حد شادکامی بوده و کمترین نمره این مقیاس ۰ است که موید ناراضی بودن آزمودنی از زندگی و افسردگی فرد است. روایی این پرسشنامه به روش واگرا با پرسشنامه افسردگی بک ۰/۶۹- گزارش شده است؛ همچنین پایایی به روش همسانی درونی ۰/۷۸ آلفای

1 Kline
2 Attitude Toward Gender Role Questionnaire (ATGRQ)
3 Oxford Happiness Questionnaire (OHQ)
4 Argyle

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

کرونباخ گزارش شده است (آرگیل، ۱۹۸۹). در نمونه ایرانی علی پور و آگاه هریس (۱۳۸۶) روایی به روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی کردند، نتایج نشان داد این پرسشنامه ۵ عامل رضایت از زندگی، حرمت خود، بهزیستی فاعلی، رضایت خاطر و خلق مثبت بودند که ۰/۶۸ واریانس را تبیین کردند؛ همچنین آلفای کرونباخ برای کل فهرست برابر با ۰/۹۱ بود. در پژوهش حاضر همسانی درونی ۰/۷۳ آلفای کرونباخ محاسبه شد.

پرسشنامه ارزش‌های فعال در عمل (VIA-IS)[1]: این پرسشنامه فرم کوتاه آزمون ارزش‌های فعال در عمل پترسون و سلیگمن[2] (۲۰۰۴) است که به منظور سنجش توانمندی‌های (نقاط قوت) شخصیت افراد ساخته شده است. این پرسشنامه دارای ۲۴ عبارت است و مانند پرسشنامه اصلی شش فضیلت جهانی: خرد، انسانیت، شجاعت، عدالت، میانه روی و تعالی را و ۲۴ توانمندی شخصیتی یعنی کنجکاوی، علاقه به یادگیری، روشن فکری، خلاقیت، هوش اجتماعی، روشن بینی، شهامت، پشتکار، اصالت، مهربانی، عشق، تبعیت، بی طرفی، رهبری، خودتنظیمی، احتیاط، تحسین زیبایی، قدردانی، امید، معنویت، فروتنی، شوخ طبعی، زنده دلی و بخشش را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در این پرسشنامه یک عبارت به هر توانمندی اختصاص دارد. این پرسشنامه یک ابزار خودسنجی است و آزمودنی باید در یک مقیاس لیکرت ۵ درجه ای از هرگز/به ندرت (۱) تا همیشه (۵)، میزان موافقت یا مخالفت خود با هر یک از عبارات را مشخص سازد. حداقل نمره در این پرسشنامه ۲۴ و حداکثر ۱۲۰ است و نمرات بیشتر نشان دهنده توانمندی‌های بیشتر در شخصیت است (پترسون و سلیگمن، ۲۰۰۴). روایی همزمان این پرسشنامه با نسخه فرم بلند ۰/۷۸ و همسانی درونی ۰/۷۹ آلفای کرونباخ گزارش شده است (پترسون و سلیگمن، ۲۰۰۴). در نمونه ایرانی روایی همگرای این پرسشنامه با پرسشنامه اشتیاق تحصیلی ۰/۵۷- و همسانی درونی ۰/۸۰ آلفای کرونباخ گزارش شد (طاهری و همکاران، ۱۳۹۹). در پژوهش حاضر همسانی درونی ۰/۷۸ آلفای کرونباخ محاسبه شد.

یافته ها

حجم نمونه در این مطالعه ۳۰۰ نفر بود اما تحلیل نهایی در ۲۹۶ داده انجام شد. میانگین و انحراف معیار سنی شرکت‌کنندگان در این پژوهش ۸/۵۱±۳۶/۷۸ سال قرار داشت. ۲۱۸ نفر (۷۳/۶۵ درصد) در مقاطع تحصیلی کاردانی و کارشناسی و ۷۸ نفر (۲۶/۳۵ درصد) در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری بودند. ۲۱۲ نفر (۷۱/۶۲ درصد) بیشترین فراوانی از رشته‌های فنی و مهندسی و بودند و سپس رشته‌های علوم انسانی، علوم پایه و سایر رشته‌ها در رتبه‌های بعدی قرار داشتند. ۱۷۰ نفر (۵۷/۴۳ درصد) مجرد و ۱۲۶ نفر (۴۲/۵۷ درصد) متاهل بودند. در جدول ۱ شاخص‌های گرایش مرکزی و ضرایب همبستگی بین متغیرها ارائه شده است.

جدول ۱: یافته‌های توصیفی و ضرایب همبستگی بین متغیرها

متغیر ها	شادکامی	توانمندی‌های منش	پذیرش نقش‌های جنسیتی
۱- شادکامی	۱		
۲- توانمندی‌های منش	۰/۶۵ **	۱	
۳- پذیرش نقش‌های جنسیتی	۰/۴۵ **	۰/۳۴ **	۱
میانگین	۴۷/۷۳	۸۴/۵۸	۲۳/۴۸
انحراف معیار	۱۶/۷۵	۱۲/۴۸	۵/۲۸
کجی	-۰/۲۶	-۰/۳۷	-۰/۰۳
کشیدکی	-۰/۳۹	۰/۱۸	۰/۰۳

نتایج جدول ۱ نشان داد که شادکامی با توانمندی‌های منش (r=۰/۶۵) و پذیرش نقش‌های جنسیتی (r=۰/۴۵) رابطه مثبت و معنادار داشت؛ همچنین بین توانمندی‌های منش و پذیرش نقش‌های جنسیتی (r=۰/۳۴) رابطه مثبت و معنادار وجود دارد (p<۰/۰۵). همچنین در جدول ۱ نشان داده شده است که همه شاخص‌های کجی و کشیدگی در محدوده استاندارد قرار دارند، که نشان دهنده نرمال بودن

1 The Values in Action Inventory of Strengths (VIA-IS)
2 Peterson and Seligman

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

توزیع داده‌ها است؛ بر اساس دیدگاه هر[1] و همکاران (۲۰۱۰) اگر کجی بین ۲- تا ۲+ و کشیدگی بین ۷- تا ۷+ باشد، توزیع داده‌ها نرمال در نظر گرفته می‌شوند و می‌توان از آزمون‌های پارامتری استفاده کرد. پیش از اجرای مدل معادلات ساختاری نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در رابطه بین توانمندی‌های منش و شادکامی دو پیش‌فرض استقلال خطاها و عدم هم‌خطی چندگانه بررسی شد، برای سنجش عدم هم‌خطی چندگانه از آزمون تورم واریانس (VIF) با در نظر گرفتن میزان تحمل داده‌ها استفاده شد که نتایج این آزمون (با توجه به اینکه همگی در شاخص تورم واریانس کمتر از عدد ۲ هستند) نشان داد ارتباط بین متغیرهای پیش‌بین و میانجی هم‌خطی چندگانه نیست و شرایط برای استفاده از مدل‌یابی معادلات ساختاری فراهم است. همچنین اگر آماره دوربین واتسون بین ۱/۵ تا ۲/۵ باشد، استقلال خطاها محقق شده است در مدل حاضر ۱/۹۶ محاسبه شده که نشان دهنده استقلا خطاها می‌باشد. با توجه به برقراری پیش‌فرض‌ها امکان اجرای آزمون‌های وابسته به رگرسیون همچون مدل‌یابی معادلات ساختاری وجود دارد.

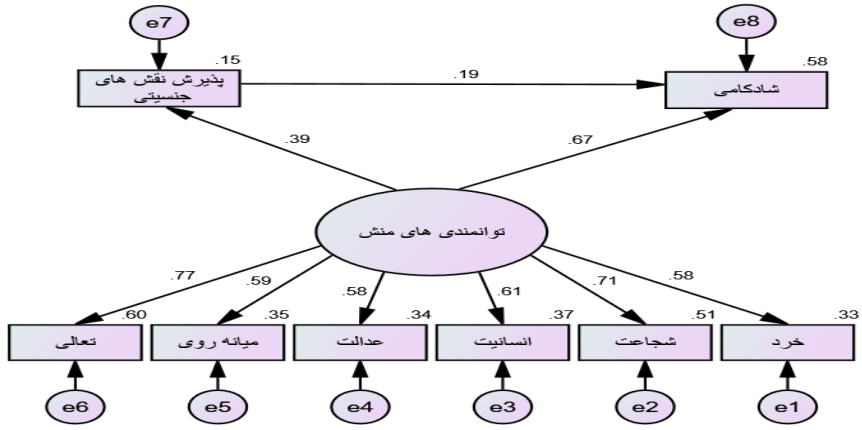

شکل ۱: مدل مفهومی پژوهش

نتایج ضرایب مسیر در شکل ۱ بیانگر این است که توانمندی‌های منش به‌صورت مستقیم و با نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در مجموع ۵۸ درصد از واریانس شادکامی را پیش‌بینی می‌کنند.

جدول ۲: ضرایب مسیر مستقیم و معناداری مسیرهای مدل

متغیر برونداد ← متغیر درونداد	ضریب استاندارد	خطای استاندارد	مقدار t	حد پایین	حد بالا	سطح معناداری
توانمندی‌های منش ← شادکامی	۰/۶۷	۰/۰۵	۸/۳۷	۰/۵۹	۰/۷۴	۰/۰۱
پذیرش نقش‌های جنسیتی ← شادکامی	۰/۱۹	۰/۰۵	۳/۹۷	۰/۱۰	۰/۲۷	۰/۰۱
توانمندی‌های منش ← پذیرش نقش‌های جنسیتی	۰/۳۹	۰/۰۵	۵/۵۴	۰/۳۰	۰/۴۷	۰/۰۱

نتایج نشان داد که اثرمستقیم توانمندی‌های منش (β =۰/۶۷) و پذیرش نقش‌های جنسیتی (β =۰/۱۹) بر شادکامی به‌طور مثبت معنادار بود؛ همچنین توانمندی‌های منش به‌طور مثبت بر پذیرش نقش‌های جنسیتی (β =۰/۳۹) اثر مستقیم داشت ($P<۰/۰۵$). در ادامه، نتایج تحلیل میانجی در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در رابطه بین توانمندی‌های منش و شادکامی در زنان

برونداد ← میانجی ← درونداد	ضریب بتا	خطای معیار	حد پایین	حد بالا	معناداری
توانمندی‌های منش ← پذیرش نقش‌های جنسیتی ← شادکامی	۰/۱۰	۰/۰۲	۰/۰۵	۰/۱۳	۰/۰۱

1 Hair

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

نتایج آزمون بوت استرپ نشان داد که پذیرش نقش‌های جنسیتی (β=۰/۱۰) بین توانمندی‌های منش و شادکامی به‌طور معنادار نقش میانجی داشت (P<۰/۰۵). در جدول ۴ شاخص‌های برازش ارائه شده است.

جدول ۴: شاخص‌های برازش حاصل از مدل‌یابی معادلات ساختاری

شاخص‌های برازش	CMIN	df	CMIN/DF	CFI	GFI	AGFI	TLI	IFI	NFI	RMSEA
مدل پژوهش	۵۷/۵۹	۱۹	۳/۰۳	۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۹۱	۰/۹۳	۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۰۷
معیار تصمیم	P>۰/۰۵	-	<۵	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	<۰/۰۸

نتایج جدول ۴ نشان داد، شاخص‌های برازندگی حاصل از مدل‌یابی معادلات ساختاری مدل مفهومی پژوهش از برازش مطلوب مدل پژوهشی با داده‌های گردآوری شده حمایت می‌کنند (χ^2/df=۳/۰۳، CFI =۰/۹۵، GFI=۰/۹۵، AGFI=۰/۹۱، TLI=۰/۹۳، IFI=۰/۹۵، NFI =۰/۹۵ و RMSEA =۰/۰۷)، بر این اساس می‌توان گفت که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش میانجی پذیرش نقش‌های جنسیتی در رابطه بین توانمندی‌های منش و شادکامی در زنان انجام شد. یافته اول نشان داد که توانمندی‌های منش با شادکامی رابطه مثبت دارد؛ در واقع افزایش توانمندی‌های منش با افزایش شادکامی در زنان همراه است؛ این یافته با پژوهش‌های هوبر و همکاران (۲۰۲۱)، کاریس باجیک و همکاران (۲۰۲۱) اسمیت و همکاران (۲۰۲۱)، بوچر و همکاران (۲۰۱۳) و پترسون و همکاران (۲۰۰۷) همسو بود. در تبیین می‌توان گفت توانمندی‌های منش با تأثیرگذاری بر جنبه‌های مختلف زندگی فرد، نقش مهم و مثبتی در افزایش شادی ایفا می‌کند. در تبیین اول می‌توان گفت توانمندی‌های منش نقش مهمی در افزایش تاب‌آوری افراد دارند؛ افرادی که تاب‌آوری بالاتری دارند، مجهزتر هستند تا از شکست‌ها عقب نشینی کنند، با چالش‌ها سازگار شوند و علیرغم مشکلات، دیدگاه مثبت خود را حفظ کنند. این توانایی برای استقامت در مواجهه با ناملایمات می‌تواند با تقویت حس قدرت درونی و خوش بینی به افزایش شادی منجر شود (داتو و متیو[1]، ۲۰۲۰). همچنین توانمندی‌های منش به دلیل افزایش خوش‌بینی (گومز-بایا[2] و همکاران، ۲۰۲۱) و خودکنترلی (پترسون و همکاران، ۲۰۰۷) می‌توانند نقش مهمی در افزایش شادکامی افراد داشته باشند؛ افراد خوش بین تمایل دارند که دیدگاه مثبتی نسبت به زندگی داشته باشند، انتظار اتفاقات خوب را داشته باشند و با نگرش امیدوارانه به چالش‌ها نزدیک شوند. این قدرت شخصیتی می‌تواند به انعطاف‌پذیری بیشتر، مکانیسم‌های سازگاری بهتر و در کل سطوح بالاتر شادی منجر شود (گومز-بایا و همکاران، ۲۰۲۱)؛ همچنین توانایی تنظیم تکانه‌ها، به تأخیر انداختن رضایت و انتخاب‌های آگاهانه، قدرت شخصیتی است که می‌تواند به شادی طولانی مدت منجر شود. افرادی که خودکنترلی قوی دارند بهتر می‌توانند اهدافی را تعیین کنند و به آن‌ها دست یابند، سبک زندگی سالمی را انتخاب کنند و حس تعادل را در زندگی خود حفظ کنند (پترسون و همکاران، ۲۰۰۷).

یافته دوم نشان داد که پذیرش نقش جنسیتی با شادکامی رابطه مثبت و معنادار داشت؛ در واقع پذیرش نقش‌های جنسیتی یک عامل موثر بر افزایش شادکامی است؛ نتیجه حاضر با پژوهش‌های ال-تائی (۲۰۲۳)، براکاس و همکاران (۲۰۲۲)، لی و سانگ (۲۰۲۲) و عبدالمالی و همکاران (۲۰۱۴) همسو بود. در تبیین یافته حاضر می‌توان گفت که رابطه بین پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای و شادکامی پیچیده است و بسته به فرد و زمینه فرهنگی می‌تواند پیامدهای مثبت و منفی داشته باشد. پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای می‌تواند به افراد احساس تعلق و ارتباط با هنجارهای فرهنگی یا اجتماعی خود را ارائه دهد. برای برخی افراد، انطباق با این نقش‌ها ممکن است احساس پذیرش و اعتبار را از سوی همسالان، خانواده و جامعه به همراه داشته باشد که می‌تواند به شادکامی آن‌ها کمک کند (ال-تائی، ۲۰۲۳). همچنین پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای ممکن است منجر به کاهش تعارض درونی برای افرادی شود که در پایبندی به انتظارات آشنای اجتماعی آرامش و ثبات پیدا می‌کنند. این همسویی بین هویت شخصی و هنجارهای اجتماعی می‌تواند ناهماهنگی شناختی را کاهش دهد و حس انسجام و آرامش را تقویت کند، که می‌تواند تأثیر مثبتی بر شادکامی داشته باشد (براکاس و همکاران، ۲۰۲۲). همچنین می‌توان گفت در برخی زمینه‌های فرهنگی، پایبندی به نقش‌های جنسیتی سنتی عمیقا ریشه دوانده است و ممکن است با هویت فرهنگی،

1 Datu & Mateo
2 Gomez-Baya

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

ارزش‌ها و اعتقادات مرتبط باشد. پذیرش این نقش‌ها در چنین زمینه‌هایی می‌تواند حس تداوم فرهنگی و ثبات را تقویت کند و بهزیستی و شادکامی را افزایش دهد.

یافته سوم نشان داد که توانمندی‌های منش با پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای رابطه مثبت داشت؛ این یافته با پژوهش‌های هولمان (۲۰۲۳)، هنتز و همکاران (۲۰۱۹) و توبا و موساپ (۲۰۲۰) همسو بود. توانمندی‌های منش می‌تواند نقش مثبتی در تأثیرگذاری بر پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای به طرق مختلف داشته باشد. در تبیین می‌توان گفت که توانمندی‌های منش به واسطه بهبود تاب‌آوری و خودکارآمدی نقش مهمی در پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای دارد؛ در واقع افراد با تاب‌آوری و خودکارآمدی قوی بهتر می‌توانند در مقابل انتظارات و هنجارهای اجتماعی که نقش‌های کلیشه‌ای جنسیتی را تقویت می‌کنند، انعطاف بیشتری نشان دهند این توانمندی‌های منش افراد را قادر می‌سازد تا با فشارهای بیرونی کنار بیایند، چالش‌های مربوط به هویت خود را پشت سر بگذارند، و استقلال خود را در تعریف هویت و بیان جنسیتی خود ابراز کنند (توبا و موساپ، ۲۰۲۰).

یافته نهایی نشان داد که پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای بین توانمندی‌های منش و شادکامی نقش میانجی داشت؛ در واقع توانمندی‌های منش به واسطه پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای می‌تواند موجب افزایش شادکامی زنان گردد؛ این یافته با پژوهش‌های ال-تائی (۲۰۲۳) و هنتز و همکاران (۲۰۱۹) همسو بود؛ در تبیین این یافته می‌توان گفت رابطه بین پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای، توانمندی‌های منش و شادکامی چند وجهی است و بر اساس دیدگاه‌های فردی و هنجارهای اجتماعی می‌تواند پیامدهای مثبت و منفی داشته باشد. پذیرش نقش‌های جنسیتی کلیشه‌ای می‌تواند بر نحوه درک افراد از خود و دیگران تأثیر بگذارد و خودپنداره و هویت آن‌ها را شکل دهد. این پذیرش ممکن است باعث شود افراد رفتارها و ترجیحات خود را با هنجارهای جنسیتی سنتی هماهنگ کنند و به طور بالقوه بر احساس عزت نفس و رضایت آن‌ها از هویت جنسی تأثیر بگذارد (بوانوسکا و زالوسکا[1]، ۲۰۱۶). انطباق با کلیشه‌های جنسیتی می‌تواند بر روابط و تعاملات اجتماعی تأثیر بگذارد، زیرا افراد ممکن است برای پایبندی به انتظارات اجتماعی در مورد نقش‌های جنسیتی تحت فشار باشند. این پایبندی می‌تواند بر پویایی روابط، سبک‌های ارتباطی و نقش‌های اجتماعی در خانواده‌ها، جوامع و محل کار تأثیر بگذارد که به نوبه خود می‌تواند بر شادی و بهزیستی تأثیر بگذارد (براکاس و همکاران، ۲۰۲۲).

در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که توانمندی‌های منش هم به طور مستقیم و هم از طریق تأثیر آن‌ها بر پذیرش نقش‌های کلیشه ای جنسیتی تأثیر عمیقی بر شادکامی افراد دارد. با شناخت و استفاده از توانمندی‌های منش، افراد می‌توانند بهزیستی و رضایت از زندگی خود را افزایش دهند. در نتیجه، توانمندی‌های منش نه تنها به طور مستقیم به افزایش شادی کمک می‌کند، بلکه نقش مهمی در شکل دادن به پذیرش نقش‌های کلیشه‌ای جنسیتی دارد که بر شادکامی بیشتر تأثیر می‌گذارد. افرادی که از توانمندی‌های منش برخوردار هستند، برای هدایت انتظارات اجتماعی در رابطه با نقش‌های جنسیتی مجهزتر هستند. در واقع این توانمندی‌ها افراد را قادر می‌سازد تا به شیوه سازنده‌تر با هنجارهای جنسیتی مقابله کنند و در نتیجه احساس شادکامی بیشتری تجربه کنند.

از محدویت‌های پژوهش حاضر این بود که نمونه مورد بررسی فقط دانشجویان دانشگاه تهران بودند که به روش در دسترس مشارکت داشتند؛ لازم است قابلیت تعمیم آن به سایر قشر جوامع با احتیاط صورت گیرد. لذا در پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌شود نمونه‌گیری در سنین مختلف و همچنین با در نظرگرفتن سطح اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در فرهنگ‌های مختلف کشور انجام شود تا درک و نگرش عمیق‌تری نسبت به مقایسه‌ی تفاوت نگرش‌های جنسیتی جوامع در بین دو جنس ایجاد شود. در زمینه پژوهشی اجرای این مطالعه در فرهنگ‌های مختلف و توجه به نمونه‌گیری تصادفی مورد توجه پژوهشگران آینده باشد. در زمینه کاربردی اجرای مداخلات روانشناختی بر اساس توانمندی‌ها و فضیلت‌های منش جهت افزایش شادکامی زنان پیشنهاد می‌شود.

منابع

طاهری، الف.، نعامی، ع.، امیر فخرایی، الف.، و آتش افروز، ع. (۱۳۹۹). اثر توانمندی منش بر اشتیاق و بهزیستی تحصیلی با میانجیگری استفاده از توانمندی های منش. *پژوهش در نظام‌های آموزشی*، ۱۴ (۵۰)، ۷۹-۹۶. https://www.jiera.ir/article_112668.html

علی پور، الف.، و آگاه هریس، م. (۱۳۸۶). اعتبار و روایی فهرست شادکامی آکسفورد در ایرانی‌ها. *روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)*، ۳ (۱۲)، ۲۸۷-۲۹۸. https://www.sid.ir/paper/101251/fa

1 Bojanowska & Zalewska

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

کیانی، ق.، بهرامی، ه.، و طارمیان، ف. (۱۳۹۰). مقایسه نگرش به نقش جنسیتی و رابطه آن با رضایت از زندگی در کارمندان. *مطالعات روان شناختی*، *۷*(۱)، ۱۱۱-۱۲۵. https://psychstudies.alzahra.ac.ir/article_1559.html

Abolmaali, K., Ghafari, T., & Ajilchi, B. (2014). The prediction of high school girls' happiness based on their educational major and their mothers' gender stereotypes. *Advances in Applied Sociology*, *4*(4), 1-7. https://www.scirp.org/html/1-2290174_44532.htm

Agrawal, S., Sharma, N., Bruni, M. E., & Iazzolino, G. (2023). Happiness economics: Discovering future research trends through a systematic literature review. *Journal of Cleaner Production*, *12*, 137860. https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2023.137860

Allahverdipour, H., Karimzadeh, Z., Alizadeh, N., Asghari Jafarabadi, M., & Javadivala, Z. (2021). Psychological well-being and happiness among middle-aged women: a cross-sectional study. *Health care for women international*, *42*(1), 28-42. https://doi.org/10.1080/07399332.2019.1703990

Alshurideh, M. T., Al Kurdi, B., Alzoubi, H. M., Akour, I., Obeidat, Z. M., & Hamadneh, S. (2023). Factors affecting employee social relations and happiness: SM-PLUS approach. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, *9*(2), 100033. https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2023.100033

Al-Taie, M. (2023). Antecedents of happiness at work: The moderating role of gender. *Cogent Business & Management*, *10*(3), 2283927. https://doi.org/10.1080/23311975.2023.2283927

Argyle, M. (1989). Do happy workers work harder? The effect of job satisfaction on work performance. *How harmful is happiness*, 94-105. https://personal.eur.nl/veenhoven/Pub1980s/89a-C9-full.pdf

Bojanowska, A., & Zalewska, A. M. (2016). Lay understanding of happiness and the experience of well-being: Are some conceptions of happiness more beneficial than others?. *Journal of Happiness Studies*, *17*, 793-815. https://doi.org/10.1007/s10902-015-9620-1

Brakus, J. J., Chen, W., Schmitt, B., & Zarantonello, L. (2022). Experiences and happiness: The role of gender. *Psychology & Marketing*, *39*(8), 1646-1659. https://doi.org/10.1002/mar.21677

Buschor, C., Proyer, R. T., & Ruch, W. (2013). Self-and peer-rated character strengths: How do they relate to satisfaction with life and orientations to happiness?. *The Journal of Positive Psychology*, *8*(2), 116-127. https://doi.org/10.1080/17439760.2012.758305

Crego, A., Yela, J. R., Gómez-Martínez, M. Á., Riesco-Matías, P., & Petisco-Rodríguez, C. (2021). Relationships between mindfulness, purpose in life, happiness, anxiety, and depression: Testing a mediation model in a sample of women. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, *18*(3), 925. https://doi.org/10.3390/ijerph18030925

Datu, J. A. D., & Mateo, N. J. (2020). Character strengths, academic self-efficacy, and well-being outcomes in the Philippines: A longitudinal study. *Children and Youth Services Review*, *119*, 105649. https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105649

Ferragut, M., Blanca, M. J., & Ortiz-Tallo, M. (2014). Analysis of adolescent profiles by gender: Strengths, attitudes toward violence and sexism. *The Spanish Journal of Psychology*, *17*, E59. https://doi.org/10.1017/sjp.2014.60

Gaia, A. C. (2013). The role of gender stereotypes in the social acceptability of the expression of intimacy. *The Social Science Journal*, *50*(4), 591-602. https://doi.org/10.1016/j.soscij.2013.08.006

Gomez-Baya, D., de Matos, M. G., & Wiium, N. (2021). Positive youth development and subjective happiness: examining the mediating role of gratitude and optimism in Spanish emerging adults. *Handbook of positive youth development: Advancing research, policy, and practice in global contexts*, 187-202. https://doi.org/10.1007/978-3-030-70262-5_13

Hair, J., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis (7th ed.)*. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Educational International.

Heintz, S., Kramm, C., & Ruch, W. (2019). A meta-analysis of gender differences in character strengths and age, nation, and measure as moderators. *The Journal of Positive Psychology*, *14*(1), 103-112. https://doi.org/10.1080/17439760.2017.1414297

Holman, M. R. (2023). Gender stereotyping questions accurately measure beliefs about the traits and issue strengths of women and men in politics. *Journal of Women, Politics & Policy*, *44*(1), 90-104. https://doi.org/10.1080/1554477X.2023.2162285

Huber, A., Bair, A., Strecker, C., Höge, T., & Höfer, S. (2021). Do more of what makes you happy? The applicability of signature character strengths and future physicians' well-being and health over time. *Frontiers in Psychology*, *12*, 534983. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.534983

Huo, Y., Ding, C., Xie, J., & Kristjánsson, K. (2022). Gender differences in character strengths among Chinese pre-adolescents and adolescents: a multidimensional scaling profile analysis. *Routledge Open Research*, *1*, 13. https://routledgeopenresearch.org/articles/1-13

Karris Bachik, M. A., Carey, G., & Craighead, W. E. (2021). VIA character strengths among US college students and their associations with happiness, well-being, resiliency, academic success and psychopathology. *The Journal of Positive Psychology*, *16*(4), 512-525. https://doi.org/10.1080/17439760.2020.1752785

Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications. https://psycnet.apa.org/record/2010-18801-000

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]

Li, J., Liu, Y., & Song, J. (2022). The relationship between gender self-stereotyping and life satisfaction: the mediation role of relational self-esteem and personal self-esteem. *Frontiers in Psychology*, *12*, 769459. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8777007/

Ma, X., & Piao, X. (2020). Income, intra-household bargaining power and the happiness of Japanese married women. *Quality of Life in Japan: Contemporary Perspectives on Happiness*, 77-106. https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-981-13-8910-8_4

Peterson, C., & Seligman, M. (2004). *Character strengths and virtues: A Handbook and Classification*, New York: Oxford University Press. https://psycnet.apa.org/record/2004-13277-000

Peterson, C., Ruch, W., Beermann, U., Park, N., & Seligman, M. E. (2007). Strengths of character, orientations to happiness, and life satisfaction. *The journal of positive psychology*, *2*(3), 149-156. https://doi.org/10.1080/17439760701228938

Sloan, M. M. (2012). Controlling anger and happiness at work: An examination of gender differences. *Gender, Work & Organization*, *19*(4), 370-391. https://doi.org/10.1111/j.1468-0432.2010.00518.x

Smith, B. W., deCruz-Dixon, N., Erickson, K., Guzman, A., Phan, A., & Schodt, K. (2023). The Effects of an Online Positive Psychology Course on Happiness, Health, and Well-Being. *Journal of Happiness Studies*, *24*(3), 1145-1167. https://doi.org/10.1007/s10902-022-00577-4

Smith, B. W., Ford, C. G., Erickson, K., & Guzman, A. (2021). The effects of a character strength focused positive psychology course on undergraduate happiness and well-being. *Journal of Happiness Studies*, *22*, 343-362. https://doi.org/10.1007/s10902-020-00233-9

Taube, L. N., & Mussap, A. J. (2020). Character strengths in transgender and gender diverse people. *Psychology & Sexuality*, *11*(3), 225-242. https://doi.org/10.1080/19419899.2019.1668465

Veenhoven, R. (2024). Happiness. In *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research* (pp. 2896-2901). Cham: Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-031-17299-1_1224

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-17]